

#SERCE MATKI.eu _ rozważania na każdy dzień



6. TYDZIEŃ, DZIEŃ 42.

Słowo Życia:

„Prawdziwie, powiadam wam: Ta uboga wdowa wrzuciła więcej niż wszyscy inni.” (Łk 21, 3)

Wspomożenie wiernych, módl się za nami.

Ks. Mateusz:

Wspomożenie wiernych.

„Raduje się duch mój w Bogu Zbawicielu moim! (...) Głodnych nasycił dobrami, a bogatych z niczym odprawił.” (por. Łk 1, 46-51)

W Eucharystii znajdujemy odpowiedź na największy głód człowieka - głód Boga. Uwielbienie po przyjęciu Komunii Świętej jest szczególnym momentem, w którym uświadamiamy sobie miłość Boga, która posunęła się „aż do końca” (por. J 13,1).

Maryja jest prawdziwą Wspomożycielką wiernych - gotową nam nieustannie pomagać. Ona wciąż wskazuje na Jezusa - lekarstwo nieśmiertelności, antidotum na śmierć¹.

Wraz z Sercem Matki uwielbiamy Miłość, która nie zna miary² i wcielajmy ją w życie.

Marek:

Im bardziej ktoś jest pokorny, tym głębsza staje się jego wiara. Świat zaczyna od rzeczy wielkich, duch zaś od małych! Dlatego wiara ludzi prostych może przewyższać wiarę „uczonych”.

Ludzie w swoim snobizmie mogą bowiem szydzić z ubogich, co zawsze kończy się chorobą pychy. Dlatego jednym z ostatnich aktów naszego Pana było umycie stóp swoim uczniom. To lekcja dla nas wszystkich, że prawdziwa wielkość rodzi się ze służby.

Maryja uczy nas, że ludzie prawdziwie szczęśliwi, doświadczają usunięcia swojej pychy i egotyzmu.

Zaspokajają duchowy głód i odkrywają, zanim będzie za późno, że są ubodzy, nadzy i ślepi. Dążą do odziania się w szaty łaski, którą przynosi Jej Syn. Czy pragnę w moim sercu, takiego zbawiennego lekarstwa?

Św. Jan Paweł II: „Maryja zostaje wam dana, aby pomóc wam nawiązać prawdziwszą i bardziej osobistą relację z Jezusem. Swoim przykładem Maryja uczy was wpatrywać się z miłością w Tego, który pierwszy nas umiłował. Swoim wstawiennictwem kształtuje w was serce uczniów, zdolnych wsłuchiwać się w głos Syna, który objawia prawdziwe oblicze Ojca i rzeczywistą godność człowieka.” (Orędzie Ojca Świętego na XVIII Światowy Dzień Młodzieży 2003)

ks. kard. Stefan Wyszyński: „Lęk przed zbyt częstym ponawianiem naszego oddania się Matce Najświętszej może nieraz płynąć z pewnego lenistwa duchowego. Jest lęk przed nadmiarem. Bo któż nam pomoże, kto będzie dla nas dostateczną Siłą i Tarczą? Kto stanie się „Miastem ucieczki i Wieżą obronną”? Kto nam da smak innej niewoli, słodkiej, upragnionej, pożądanej, w którą pójdziemy dobrowolnie i która stanie się naszą prawdziwą wolnością - jeśli nie Ta, w której macierzyńskiej niewoli przebywał sam Bóg-Człowiek, Jezus Chrystus! On zamknął się dobrowolnie pod Jej Sercem, poddał się Jej całkowicie w domku nazaretańskim. Ona czuwała nad Jego krokami apostołskimi i nad Ofiarą Kalwarii.” (Warszawa 1961 r.)

Zadanie rekolekcyjne:

Odmów różaniec - najlepiej we wspólnocie.

Ćwiczenie dodatkowe:

Pomódl się za zmarłych i ofiaruj odpust zupełny.

Notatki Twojego serca:

¹ Jan Paweł II, *Ecclesia de Eucharistia*, nr 18.

² Tamże, nr 11.